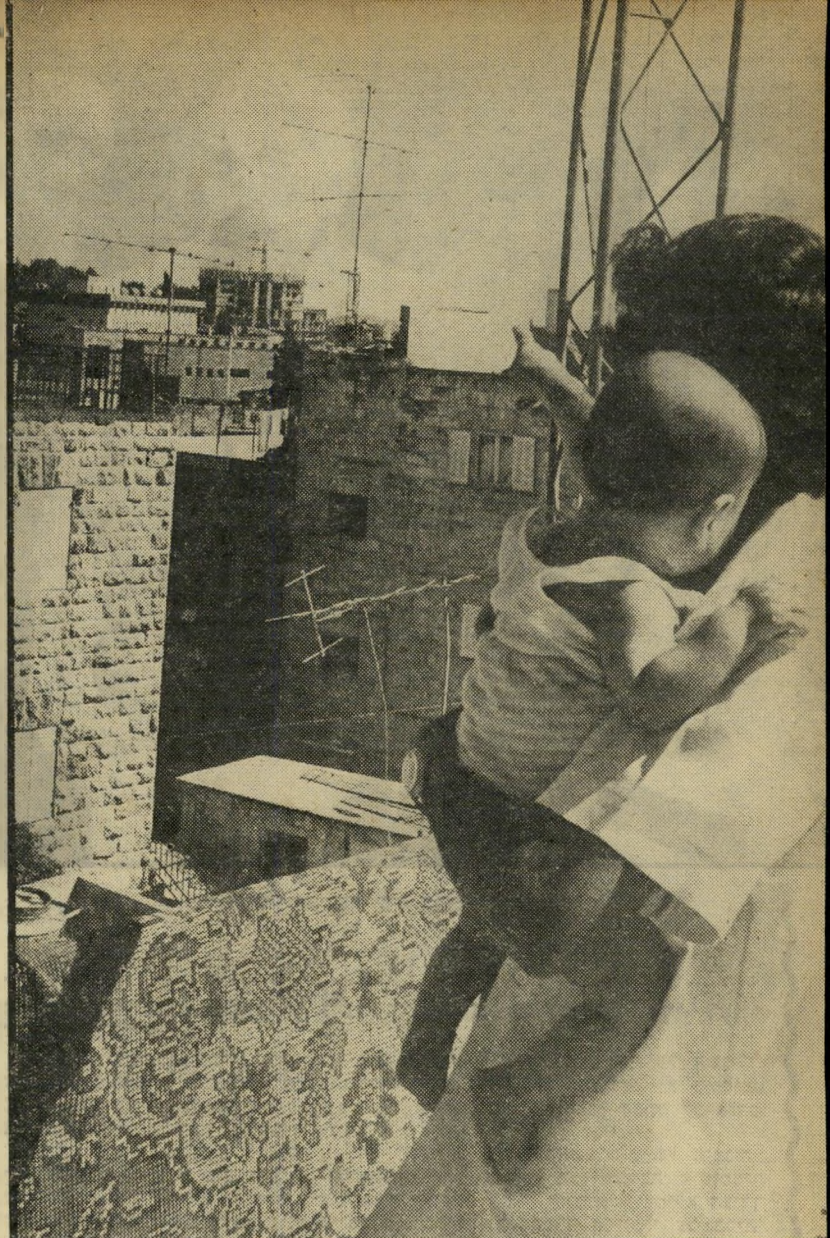

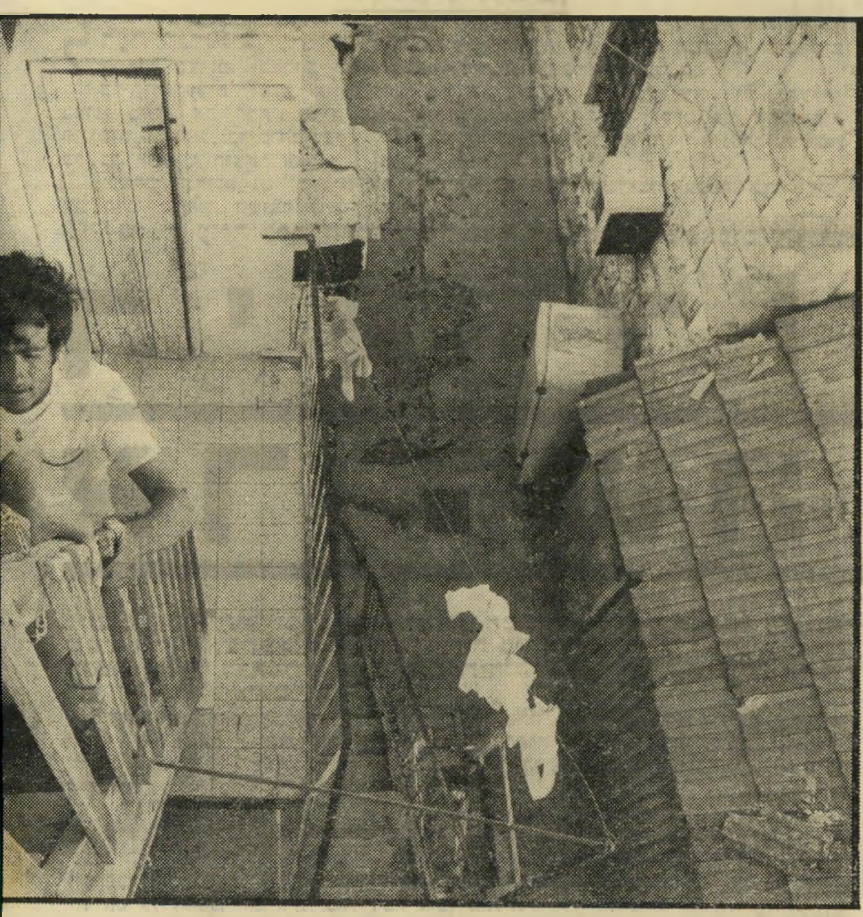
הבתם נולדה באוטובוס.
 שלמה עבד ככרטיסן. רחל עבדה כמטפלת בילדים במעון ויצ"ו בבית הכרם. יום יום, באותן השעות, הוא היה רואה אותה נדחקת בין הנוסעים המצטופפים, מושיטה לו את דמי-הנ"סיעה בידה האחת, כשהיא מנסה לשי מור על שיווי משקלה.

אחרי-כך הם התחילו לומר שלום זה לזה; מה נשמע, מה שלומך היום? ואחרי זה באו הפגישות מתוך לאוטובוס: בתי-קפה, בתי-קולנוע, רחובות ירושלים, דיסקוטקים, גנים ציבוריים. והם ידעו שנה קרה להם כמו שזה קורה לכולם. הם אהבו.

מבחינה אוביקטיבית זו היתה אהבה חסרת סיכוי מלכתחילה. רחל בן-גון, כיום בת 20, היא בתו של שוטר במשטרת ירושלים — עולה ממארוקו, 9 ילדים (8 בנות וכן אחד), 2 חדרים בקטמון, 650 ל"י משכורת לחודש. שלמה מתל יהו, היום בן 24, בנו של צבעי משר כונת נחלאות — דור שני בארץ, ותיק

מבעד לחלון, רואה רחל מחתיהו את הכנסת אנודים

מנגד תראו את השיכון — ואליו לא תבואו. חיים אבן הפאר של קריית וולפסון, הנבנים ליד שכונת נחלאות והמיועדים לבעלי-יכולת, בעוד שלזוגות הצעירים בנחלאות אין לפי שעה כל סיכוי שהוא להגיע לשיכון.

במעלה המדרגות הירדות

רחל ושלמה מתתיהו מביטים מסי הנמצאת במחסן על גגו של בית. ליל למעלה הם מטפסים במדרגות עץ רקובות אל המישכן שהצליחו למצוא אחרי שנטשו דירה ש הבריגדה העברית ואיש אצ"ל לשעבר, 4 ילדים, חדר אחד בשכור נת הפחים בנחלאות, כ-600 ל"י לחודש. עם רקע כזה — איזה סיכוי כבר היה להם?
 אבל האהבה חזקה מכל הגיון. וגם לחץ ההורים. אחרי שהסתובבו יחד כשנתיים וחצי כחבר וחברה, אמרו ההורים: "זהו, צריך ל" התחתן". הם התחתנו בדיוק לפני שנה. "אין דבר, נסכול קצת... גסטרד", לחש שלמה בעל עיני התכלת לרחל היפה בעלת שיער העורב.
 חלפה שנה ושום דבר לא הסתדר. היום נושאים רחל ושלמה מתתיהו את תו הזיהוי "זוג צעיר" — תואר שאיבד בישראל של 1971 את כל הרומאנטיות, האופטימיות והתקווה הגלומים במושג זה, והפך סימן היכר לסכנה חדשה המאיימת על החברה הישראלית.

"במקום קדימה-הולך אחורה"

ה מסתתר מאחורי האיום החדש הזה, ששמו "זוג צעיר"? הנה סיפורו של שלמה מתתיהו: